

האה נקנית פרק ראשון קידושין

מסורת הש"ם

מסוליט. נפקת לדמויות וולזין סlein לו עקר. **סול'ין גלנ'ז'**: מהגנ'י נקעה כספס וכטב. גומלה ילייף לא: **צאניס.** פוקס זען צנ'ס יוון חפצי: וצוויל. ה' פט מגן צו יונבל צמן: **וְגַגְלוּן** כסף. פודא את טעםנו ומוגען לו הדרינו מפליזו למי שיעזרו השנ'ס כספ. פודא את טעםנו ומוגען לו הדרינו מפליזו למי שיעזרו השנ'ס

גלוון השם

הנחות הב"ח

מוסך תומפות

א. נטום. סלולס מושג.
ובניו לא שייך לאמה
הבראה ולא
הזרחות.

ב. האיל לא קור האיד
ההורנתה. סט. ווי שיטס נל
נדען למי. ג. וליכא. מוסך
קלמל"ס.

ד. תדע
מואידיינטיך ראל לעטינע
אשה שאינה רצינת אעיג'
דאל מיצ' למירום ההבחין
את אש אוית אוות בבי מושט
דרכין ואידאץקן בלבד
עכבר הורי שאותה נרצעת
במוחו שוויין. מוסך קלמל"ס.

תומ' ר"י הוקן
למוסלמיים. שולא בלעדי.
עקב. טאללוֹן' בלעדי.
מתניה. שעדר שער שער ענינים. מודרני. השגיאן בסוף
חוץ שיש. ובוניגן לפיו מה
שמגרען פירינו ויצו (שםחיה)
שעדר ויצא (שםחיה)
(שםחיה) פורע מה מהחטב כנה
מנקוּן שנעה מהחטב כנה
היירידה. שוקנה עצמה בכל
היא ובhabactה שי שערתו.

הוֹאֵל ובל' קניין בכבסה. פ"ח סוליל ולפ' נמלל זו מסיכת כישלחן לכתיביו זו קינה מיל עמייק דבר גאנגה מיל לאיד לשינוי מיטיכ וקסה ל"ה לפ' סייל קומלא דגמולה כדיל' לדיל' יומנן להמלר נט' קוטע (צ' מ' ד' ו'): דבר מורה מעולם קווית לדיסין כפ' ג'

למוסלים שאין לו עקב אם כן ניכתוב קרא נעל Mai הנעל שמעה מינה תורה: מתני' עבד עברי נקונה בכיס ובסתר וקונה עצמו בשנים יובייל יונגרען בסוף ^ההיתורה עלי אמה העבריה שקונה את עצמה בסימני הנטצע נקונה עברני נקונה בכיס ובשניהם במגן אמר קרא ^{גמ'} עבד עברי נקונה בכיס מונט מלמד שנתקנה כיס פאשחן עבד עברי הנמר לעבד בכיס הואיל וכלה נגנו בכיס נマー לשראל מגן אמר קרא ^ב והפירה ^ג מלמד שמגערת פריונה וויצאה אשחן אמה העבריה הואיל ומיקדשה בכיס מיניא בכיס עבד עברי מגן אמר קרא ^כ כי מכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים מקיש עברי לעבריה אשחן מכרווח ב"ד הואיל ונマー בעל בורחו מוכר עצמו מגן ליף ^ד שביר שכיר הניהא למאן דילף שכיר אלא למאן דלא ליף שכיר מאי איכא למיימר אמר קרא ^ז וכי תשיג ^ז מוספ על ענן ראשן וילמוד עליון מתחון ^ז מאן תנא דתניה ליף שכיר האי תנא הוא דתניה חמוכר עצמו נマー לשיש ויתר על שיש מברכו ב"ד איןנו נマー אלא לשש המוכר עצמו איןנו נרצה מברכו ב"ד נרצה מוכר עצמו אין מעניקים לו מברכו ב"ד מעניקים לו המוכר עצמו אין רבו מוסר לו שפהה בענינה מברכו ב"ד רבו מוסר לו שפהה בענינה רב ^ט אלול אומר וזה איןנו נマー אלא לשיש וזה נרצה וזה מה מעניקים לו וזה וזה רבו מוסר לו שפהה בענינה Mai לא ליף שכיר בהא קמיפלגי רתנא קמא לא ליף שכיר שכיר ור' א"ל ליף שכיר אמר רב טבומי משימות דאבי דכוליע למלא ליף שכיר שכיר והכא בהאי קרא קמיפלגי Mai טעמא דרנא קמא דאמר מוכר עצמו נマー לשיש ויתר על שיש מיעט רחמנא גבי מכרווח בית דין ועבדך שש שנים זה ולא מוכר עצמו ואיך כתיב ואיך ההוא להרצאת אדון הווא דאתה Mai טעמא דרנא קמא דאמר מוכר עצמו איןנו נרצה מודמייט רחמנא גבי מכרווח ב"ד ורצה אדון את אונו במרצע אונו שלו ולא אונו של מוכר עצמו ואיך

5. בשכירם בתושב ירושה ענקר עד שעת הדבל ויקרא מה ערך תשנג מושב איזיך עמו ונזכר לגד' התושב ענקר זו לעקר משפחתו
6. בתוותה בתושב ירושה ענקר גודל והגישו אדיזי אל קאלדים והגישו אל דודולת ואל המזינה ברצען ובעדר לעלום:
7. והגישו אדיזי אל קאלדים והגישו אל דודולת ואל המזינה ברצען ובעדר לעלום: